

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

100 ✓

SORANER - *bladet*

Månedsskrift for Soransk Samfund

September

Årgang 70 . Nr. 7

1985

Louise Munch-Knudsen, Emil Strarup, Else Damgaard Nielsen, Børge Høft, Lisbeth Marcus Petersen, Dan Frørup, Laurids Schrøder. (Ernst Andersen og O. Simonsen – fotografen!) kom ikke med på billedet.

Indhent tilbud på

Person-, Last-, Varevogne

MERCEDES-BENZ

4300 HOLBÆK
Hovedvej 4
(03) *43 41 22

4400 KALUNDBORG
Slagelsevej 162
(03) *51 11 66

4500 NYKØBING Sj.
Autogården
(03)* 41 11 22

Nyt tøj til bilen

ALTIKA

Autokonfektion
Blegdamsvej 28
2200 København N
(01) 39 64 41

Poul & Bent Henningsen
(1939)

**H. C. Bjødstrup
Jensen**

Urmager & Optiker

St. Kongensgade 32
1264 København K.
Telf. 15 18 21

Grundlagt 1821

Sorø Akademis
Skovdistrikt

Telf. (03) 63 01 25

gælder det **SPHAGNUM** så tal med

Pindstrup Mosebrug ^A/_S

Pindstrup
8580 Ryomgård
Telefon (06) 39 61 00

**SAAB
DACIA**

Salg - Service

Aut. -forhandler
NIELS THIELE

Automobiler
STENLØSE
Tlf. (02) 17 00 72

– Stedet vi mødes

HOTEL POSTGÅRDEN

Susanne og Leslie Christensen

Telf.: (03) 63 22 22

Soransk Samfunds årsfest lørdag den 12. oktober

Program:

- Kl. 17,00 Deltagerne samles i kirken.
Kl. 17,15 Kirkekoncert ved Knud Vad.
Chorus Soranus medvirker og synger konfirmationskantaten.
Derefter festtale i festsalen af læge Kurt Bresson (S 45).
Kl. 19,00 Souper med vin og kaffe.
Kl. 22,00 (ca.) Dans til kl. 1,00.

Prisen for deltagelse er *kr. 225,00 for seniorer, dog kun kr. 140,00 for juniorer (1978-84), alle ledsagere betaler kr. 225,00.*

Tilmelding inden den 16. september kan ske ved at indsende beløbet i check eller på postgiro 4001710 til Soransk Samfunds kasserer, direktør Finn Harlang, Dronningens Tværgade 30, 1302 København K.

Husk at angive afgangår for skolen med hensyn til bordplanen. Hver deltager kan kun medbringe én ledsager. Dette gælder også deltagere i dansen.

Påklædning: Festdragt.

Deltagerantallet er begrænset. I tilfælde af overtegning (175 deltagere), vil de sidst tilmeldte ikke kunne komme med. De pågældende vil hurtigst mulig få meddelelse herom, mens deltagere vil få tilsendt adgangskort med bordkort senest to dage før festen.

Kun indehavere af adgangskort kan deltage i middagen.

Lokal deltagelse til dansen

Eventuelle gamle soranere, der ønsker at komme til kaffe og dans kl. ca. 22,00, er velkomne, men sådanne må senest en uge før festen anmelde sig til kassereren, ved at indbetale kr. 25,00 til hans postgirokonte.

Husk at oplyse, hvad beløbet dækker.

Der vil *ikke* blive billetsalg ved indgangen.

60-års jubilæum

Den 31. maj i det skønneste forårsvejr fejrede studenterårgangen 1925 sit 60-års jubilæum.

9 veteraner deltog i en excellent middag på »Postgården«, årgangen talte oprindelig 36, men 16 er døde, og 11 var af sygdom eller andre grunde forhindret i at komme.

Det blev et usentimentalt, men alligevel bevægende samvær, tiden fløj under samtaler i erindringens strøm – så gamle og

dog så lette at føre tilbage i tanker og tale til hin fjerne med- og modgangsfyldte ungdomstid, det blev sent før vi skiltes.

Næste formiddag sluttedes med en omvisning i den spændende Hauchske fysiske Samling.

Jubilæet har føjet endnu et smukt led til den kæde af mindedage, vi har fejret i årenes løb.

Vi skiltes med håb om at kunne mødes endnu et par gange!

Sims

Translokationen og dimissionen i Sorø Kirke den 21. juni 1985

En tragisk ulykke kastede en slagskygge over de sidste eksamensdage i år, idet en af årets studenter *Henrik Zeilberger* omkom ved en motorcykel-ulykke på Banevej samme dag, som han havde fået studenterhuen, og dagen efter translokationen skulle han begraves fra Sorø Kirke.

Aldrig har der været så mange til translokationen, årets 151 studenter og deres pårørende fyldte godt, men flere og flere gamle soranere møder frem til denne højtidelighed, som i år indlededes med, at rektor Erling Kristensen kort omtalte ulykken og bad forsamlingen mindes den afdøde ved at rejse sig, og derefter gik det sædvanlige program sin gang, bortset fra, at et par stærke flyttemænd havde transporteret det store flygel fra sangsalen over i kirken til akkompagnement af sangene. Et flygel egner sig nu bedre til formålet end orglet, men trods flygel blev den ny melodi til: »Jeg veed et sted« ikke nogen succes ved denne lejlighed. Det gik bedre med de andre sange, selvom *Concinamus o sodales* også lider under, at der bliver færre og færre sproglige, der kan latin. Apropos denne sang, der har været brugt ved afskeden med studenterne siden 1830, så fik den en ny melodi, da den blev taget i brug i Sorø, fordi man havde fundet den i et stort værk om de gamle engelske kostskoler uden angivelse af melodi, hvorefter en lokal Sorø-lærer komponerede denne anvendte melodi, men det er altså 155 år siden!

Rektors translokationstale bringes efter manuskript.

Ib Juuls tale

Soransk Samfunds formand *Ib Juul* overrakte den store Sorø-bog og sagde følgende:

»Er det muligt at nå de unge, når man selv har passeret de 50 år?

Man kan naturligvis undervise og give

erfaringer videre. Vi kan mødes ved en fodboldkamp, vi kan spille skak sammen, drøfte en film, vi har set i fjernsynet, og vi kan vel også komme tæt ind på livet af vore egne børn, som vi jo har fulgt gennem hele deres liv. Men at leve sig ind i den situation, dette holds studenter fra Sorø Akademi føler, de er i, er vanskeligt for ikke at sige umuligt. I et forsøg på at overskride generationskløften fandt jeg mit eget skoleblad frem fra for næsten 40 år siden, da studenterholdet 1946 skulle forlade skolen. Den 18-årige Helge Nissen skrev et farvel, som han dengang følte det i sig, skrevet af og til elever (jeg har forstået, at man nu har et skoleblad *Phønix* skrevet, men vel næppe alene af lærere).

Helge Nissen havde ret, når han påpegede, at vi gamle soranere er knyttet til dette sted, hvor vi fandt kammerater og venner for livet. Jeg vil håbe, at I vil gøre samme erfaring. De venner I har fået her, er venner, der ikke skal opnå noget, venner, som I også selvom I får vidt forskellige interesser, senere hen vil kunne stole på og vende tilbage til.

Jeg vil også håbe for jer, at I af og til vil vende tilbage til dette sted, der med sin naturskønhed og sine historiske traditioner giver den bedste baggrund for minderne om den vigtige del af jeres ungdom, som I har oplevet her.

I er privilegerede, ikke som i gamle dage, hvor en studentereksamen var en sikker adgangs-billet til fremtiden. I har stadigvæk mulighederne, men I skal helt anderledes slås for dem, og samfundet er bestemt ikke alt for venligt instillet over for ungdommen. Ja, man kan sommetider føle, at samfundet er lidt skeptisk over for de unge, ihvertfald står man ikke parat med åbne arme.

Men alligevel er I privilegerede, fordi I i tre år har fået lov til at beskæftige jer med litteratur, musik, kunst og historie – kort

sagt med den kulturarv, ethvert slægtled – også jeres – skal bygge videre på.

Soransk Samfund er landets største skolesamfund med 1600 medlemmer, og det er ikke tilfældigt, for Sorø Akademi har givet sine elever så meget, at vi aldrig bliver trætte af at mindes de gode år, vi havde hermede.

Jeg ønsker årgang 1985 tillykke med eksamen og byder jer velkommen i Soransk Samfund og først og sidst: »God Vind«!

Og så fik *Allan Rosengreen Petersen* den store Sorøbog for det bedste eksamensresultat.

Ved translokationen blev følgende legater uddelt

Den store Sorøbog i to bind overrakte af Soransk Samfunds formand, borgmester Ib Juul til: *Allan Rosengreen Petersen* for det bedste eksamensresultat (11.2). Han havde været ene hane i kurven mellem 17 piger i klassen, men han havde været glad for sin skoletid og takkede også på sine kammeraters vegne, for hvad skolen havde givet dem.

Rektor Raaschou-Nielsens mindelegat for en god Soraner tildeltes: *Jan Harald Petersen*.

200 raske gamle soraneres stipendium gik til: *Linda Østerby Madsen, Ivar Høst, Claus Aagaard Pedersen, May Britt Møller, Lone Rolsted og Allan Rosengreen Petersen*.

Privatbankens legat fik: Christian Lundsten og Niels Tofiegaard Jensen.

Idrætslegatet blev tildelt: *Kim Torgny Andersen*.

Det Lyngbeckske Soranerlegat

Det Lyngbeckske Soranerlegat tildeltes følgende tidligere nydere *Lise Lotte Bjørking, Lene Nonboe Andersen, Jens Nonboe Andersen, Henrik Ranch Jacobsen, Morten Gervil, Jan Grøndal og Leif Roth Hansen*.

Som ny legatnyder af tidligere udgåede elever: *Ole Kjørulff*.

Af studenterne fra 1985 fik følgende en portion: *Lone Rolsted, Anders Broe, Niels Axelsson, Allan Rosengreen Petersen, Kirsten Vibeke Jensen og Thomas Vejlemand*.

Til studiestøtte uddeltes ialt 72.000 kr.

I overensstemmelse med fundatsens bestemmelser uddeltes følgende beløb: 2.000 kr. til Cricketklubben Soranerne, 5.000 kr. til køb af en brugt sejljolle til alumnerne, 15.000 kr. til Hauchs fysiske kabinet på »Vænget«, 5.000 kr. til Naturhistorisk samling, 4.000 kr. til et skrift om Sorø Akademis bygninger, hvortil undervisningsministeriet også yder 4.000 kr., da skriftet udsendes til de 100 deltagere i Bertel Haarders sommermøde i Sorø i begyndelsen af august om de humanistiske fags fremtidige stilling.

Til disse formål uddeltes ialt 31.000 kr.
Red.

Udnævnelse

Den 15. maj 1985 er *Johan Georg Madelung (S 1934)*, kontorchef i Landbrugsmi-
nisteriet, udnævnt til Ridder af Dannebrog, ifølge Berlingske Tidende den 5. juni 1985.

Soranske dødsfald

KARL P. SCHULTZ-MØLLER (S 25)
9. juli 1906 – 2. marts 1977

KAREN HEE f. BONNESEN (S 20)
7. august 1891 – 30. september 1984

POUL ANTHON DREWES (S 22)
8. januar 1903 – 18. juli 1985

JOHANNES BUSCH (S 28)
9. juni 1910 – 15. juli 1985

OVE DREWES (1919)
6. januar 1904 – 8. juli 1985

KAJ BJERRUM (S 24)
22. august 1906 – 30. juli 1985

FRITZ HASSELBALCH (R 26)
26. august 1910 – 1982

ADAM greve DANNEKJOLD-SAMSØ
(R 27)

1. august 1910 – 22. december 1981

Rektors dimisionstale 1985

Det er oppe i tiden pessimistisk at tale mørkt om den truende fremtid samtidig med at det også er oppe i tiden med superoptimismen, der bygger på, at snart vender disse gode gamle dage tilbage.

Bare vent, vi går fremad!

Men to ting er sikre, de gode gamle dage vender ikke tilbage, og hvis vi kun ser det dystre, så mister vi modet. Verden er andet og mere end at stå i kø ved en uddannelse, hvor man ikke kan komme ind. Det bliver man kun ærgerlig af, flyt jer, hvis køen er for lang, verden er stor og fuld af oplevelser for den, som er nysgerrig.

Men husk!

Fremtidsmålet får I ikke forkyndt af nogen Mor Danmark: Det må I selv forme og virkeliggøre.

Vi som forældre og lærere har givet jer det bedste vi ved: Livet og nu en eksamen.

I har fået en god uddannelse – I har fået megen viden.

Drag selv visdommen ud af den, den visdom, som f.eks. gør det muligt for jer at forstå motiver og årsager.

Fodboldvold

Nogle af os oplevede i TV voldsepisoderne under den famøse fodboldkamp i Bruxelles. De meningsløse drab har kaldt på megen forargelse. Jeg synes de kalder mere på skræk og medlidenhed end på forargelse.

Englands præmierminister Margaret Thatcher mener at fodboldvolden udspringer af kriminell psykopati.

Den italienske forfatter Umberto Eco hjælper os til *forståelse*, idet han for nogle år siden har kaldt fodboldvolden for »De ubrugte kroppes hævn«.

Hans vurdering af de bagved liggende årsager er, at som tilskuere til fodboldspillet er bøllerne ikke blot forhindret i at bruge deres kroppe, mens de opholder sig på stadion. I samfundet er de oftest mennesker, der er sat udenfor og dømt til passivitet. Fodboldspillets krav til fysisk akti-

vitet sætter deres egen ydmygelse i relief. Og derfor reagerer de, idet de bruger deres kroppe i en grusom parodi på selvrealisering i blind vold mod andre.

Umberto Eco betegner fodboldbøllen som den mest elendige og desperate af alle samfundets ofre, for hans handlinger viser, at han ikke engang selv ved, *hvad* det er, han gør oprør imod.

Den visdom I drager af alt det I har lært, ser jeg gerne brugt til at finde svar på spørgsmål som:

Har det meningsløse en årsag?

Hvis man ikke vover at overveje svære spørgsmål som dette, ender vi et sted, hvor der kun er *én* udvej: Samfundets slåen igen med knipler mod den »kriminelle psykopati«.

Racismen

I TV oplevede vi i de samme dage i landsbyen Øster Højt ved Tønder et ubehageligt oprør, fordi 50 iranske flygtninge skulle indkvarteres.

De unge var bange på de ældres vegne. De ældre var bekymrede på de unges. Slet skjulte forsøg på at dække en ubehagelig racisme, oplevede vi.

Skyldes racismen dumhed? Eller skyldes den ligesom fodboldvolden, at nogle føler sig klemte?

Det er nemt at være fredelig og tolerant i en velplejet have på tusind kvadratmeter. Det er sværere at være det på samfundets bund, hvor stadig flere skal deles om stadig mindre plads. Så slår man ud efter den nærmeste og rammer derfor altid den forkerte. Det er nemt at forarges over fodboldbøllen og racismen, det svære er også at forstå motiver og årsager. Det sidste er nødvendigt, hvis demokratiets krise i 80'erne skal overvindes.

Den mest forkælede generation

Vi, der blev født for 40-50 år siden i en sort tid, men voksede op i en tid, der blev lysere og lysere, vi tilhører jo nu forældregenerationen og samtidig verdens mest

forkælede generation. Vi er mere optaget af vor generations vanskeligheder med de skiftende parforhold, vi følger loyalt vore forældre i nostalgisk dyrken af fortiden, kæmper gerne for bedre forhold for os selv gennem *vore* faglige organisationer, uden tanke for næste generation og glemmer at udvikle det samfund, som er fundamentet for vore egne børns fremtid.

I blev født for ca. 20 år siden i en lys tid – i en verden med overskud, mulighederne var mange, så mange, at det var muligt at vælge.

Man kunne fravælge en række af livets goder, for ombestemte man sig, kunne man altid opnå dem alligevel.

Man kunne vælge den uddannelse, man helst ville have, for lykkedes den ikke, kunne man altid gøre det fornuftige bagefter. Valgene oplevedes ikke som definitive.

Der skulle *nok* arbejdes for det, men til gengæld *nyttede* det, og den sikreste vej til de mange muligheder var uddannelse.

Det lærte vi jer.

I tog imod rådet.

I og de fleste andre unge har søgt uddannelse i en grad, der aldrig før er set, men verdensbilledet har jo ikke holdt sig for ret mange!

Taberne

Der er ikke længere garanti for arbejde efter uddannelse, og der er stor risiko for, at samfundet producerer mange tabere. De vil naturligvis præge samfundet i år 2000; de tabere vi producerer i disse år og de måder, hvorpå de finder veje til at overleve.

Men ikke kun taberne vil præge samfundet år 2000, det vil vinderne også, men også hvordan og på hvilke vilkår »vinderne« er blevet vindere, og hvordan det har præget dem.

De der går gennem gymnasiet, får uddannelse og godt job, de vil have været igennem en hård skole og en skrap udvælgelse. I gymnasiet har det for manges vedkommende drejet sig om at få de bedste karakterer frem for at blive klogere.

Den visdom de får draget, de der her er tale om, ud af alt det, de har været igenem, er, at det er lykkedes for *dem*, men *ikke* for mange af deres kammerater. Det kan betyde en udvælgelse af en bestemt slags mennesker, mennesker der i det store og hele ikke har kendt nederlag og større personlige problemer og det kan fremelske en ikke-forståelse, ikke-tolerant holdning overfor andre, en holdning uden forståelse for motiver og årsager, som jeg omtalte før. En holdning der i kraft af de indflydelsesrige stillinger disse mennesker vil få, vil fremme polariseringen, eller i hvert fald ikke gøre dem til særligt hensigtsmæssige forvaltere af andre menneskers skæbne.

Lad dog ikke fremtidsangsten og jeres forældres generations forkælelse, dens holden på de gode stillinger, den satte sig til rette i, i løbet af 70'erne og det, at den siger ét og gør noget andet, skræmme jer!

I skal være aktive

Lad ikke det fordærve de år, som kan blive de bedste i jeres liv, fordi I er fulde af livskraft, optimisme og ubundethed. Bliv ikke Jeronimusser før tiden, bliv ikke Peter Plys's pivende æseltyr. Bliv først og fremmest jer selv.

Det er *jeres* generation, der tegner den fælles fremtid, vi alle er en del af.

Jeg kan ikke stå her og love jer evig ungdom.

Jeg kan ikke love jer at blive rige og lykkelige.

Men jeg kan love jer et godt liv, hvis I bruger jer selv og det, I har lært i lyst og nød, hvis I skaber oplevelser for andre, hvis I får tingene til at gro og udfolde sig, så bliver verden bedre.

Verden er fuld af mennesker, og verden er desværre også for mange et usikkert sted at være.

Rundt omkring skabes konflikter og krig, uro i mennesker, alt dette er menneskeskabt, al den ufred bør I gøre om, som *aktive mennesker*, det kan være som konservative eller socialister, som græsrodde

eller aktivister. men det må *ikke* være som terrorister.

Hjertelig tillykke med jeres eksamen – og held og lykke i jeres fremtid.

Erling Kristensen

»Sorø Akademi Bygningernes historie«

I L. F. la Cour's bog: »Sorø Bys Historie« (1928) og i den af Nationalmuseet og Sorø Amts Museum udgivne bog: »Historiske huse i Sorø« (1982) leder man forgæves efter oplysninger om Sorø Akademis bygninger indenfor Klosterporten.

Lektor Luja Balslev har skrevet om »Sorø kirke« (3. udgave 1984), men hidtil har der ikke foreligget en samlet historisk beretning om Akademiets andre bygninger – mærkeligt nok, da de jo tæller mange interessante bygninger: Klosterporten, Chr. IV's Boldhus (nu bibliotek), Inge-

manns og Molbechs huse, Avlsgården, Museet (nu naturfagsbygningen), Vænget, Villereden m.fl. – og Hovedbygningen, ikke at forglemme.

Det er der nu rådet bod på, idet *Svend Ranvig's* små instruktive artikler skrevet til skolens kontaktblad PHØNIX i årene 1982-85 af ham er samlet i et 40-sider smukt hæfte i A5-format, som kan købes i Svegårds Boghandel og på Turistkontoret for kr. 20,00 (tyve kroner) – en særdeles rimelig pris.

Heftet er let læseligt og meget fornøjeligt og dygtigt skrevet, og dets emne vil alle soranerne have glæde af at læse om.

Også Akademihaven omtales og herunder nævnes, foruden de kendte gedeboller, en gammel indisk-persisk lægeplante Kalamus (*Acorus calamus*), med en stærk krydret aroma. Den vokser enkelte steder i rørsumpen og kendes på sine meterlange, smalle og tværbølgede blade.

A. K. R.

Gravminder, Sorø Kirke og Kapitelsalen

Tale ved soraner-frokosten den 2. maj 1985 af inspektør ved Nationalmuseet Erik Skov (S 46).

Titlen på mit foredrag er egentlig misvisende: Jeg vil ikke tale om *Kapitelsalen*, men om en enkelt side af Sorø Kirke: *Gravminderne*.

Et par soranske bemærkninger til indledning. Min interesse for vore gamle kirker i almindelighed og Sorø Kirke i særdeleshed blev vakt i Sorø med lektor *Luja Balslev* som udgangspunkt. Jeg er imponeret over den nye udgave af Balslevs fortræffelige bog om Sorø Kirke – både de forskellige løbende undersøgelser og den nyeste litteratur er kommet med – men jeg beklager at papiret er dårligt (en sørgelig tilbagegang fra bogens 1. udgave!) og at illustrationerne – både de sort/hvide og de farvede – ikke alle er upåklagelige! Dertil kommer at man ikke har ofret korrektur tilstrækkelig opmærksomhed!

Jeg har fulgt Sorø Kirke i de sidste 15 år (kirkesynet) og er fortrolig med hvad der er sket dernede. *Begravelserne* er en meget væsentlig del af Sorø Kirkes kulturhistorie, og derfor er jeg uenig med Rantzau, når han skriver i Soraner-bladet at man lige så godt kunne tømme *Ramel-Sehesteds* kapel for kister, så det smukke rum kunne komme til sin ret. Jeg mener at man gør kirken fattig ved at fjerne kisterne, der i øvrigt er blevet forbilledligt restaurerede. Nu er de – efter min mening – en *pryd* for rummet!

Absalons grav er vel nok kirkens mest kendte, den er blevet åbnet flere gange, senest i 1947. I 1827 tog man adskilligt op, genstandene blev indsat i en indmuret montre i korets nordvæg, her lå de i 150 år, med det resultat at tekstilerne tog skade på grund af lysets indvirkning, fugt med mere. Enten måtte montren holdes konstant lukket eller en anden løsning

måtte findes. I 1976 indrettedes et lille Absalon-museum i *Laurids Foss'* (død 1703) begravelse under munketrappen.

Beklagelsesvis (!) måtte man flytte de derværende kister, der blev anbragt i kælderen under kansleren *Christian Friis'* (død 1639) begravelse, indrettet i det lille kapel, levitternes kor, på kirkens nordside. Til gengæld er den absaloniske samling nu opbevaret på fortrinlig vis! – Dette er en af de mere betydningsfulde ting, der er sket i kirken i den senere tid.

Foruden Absalon har man interesseret sig for hans familie. Man regnede med at *Esbern Snare* lå foran det nuværende alterparti, og da dette skulle ændres, undersøgte man stedet: Et middelalderligt flise-gulv kom frem! Gode chancer frembød sig: Man gravede og fandt da også en stor muret grav med blykiste. Under stort postyr blev kisten åbnet en aftenstund i april 1970 – desværre lå *Esbern* der ikke i fuld krigsmaling, til gengæld var der TO i kisten! Hvis det har været *Esberns* grav, må der have været foretaget en omflytning. Det var to unge mænd, der lå der: *Esberns* sønner, *Nils Mule* og *Absalon Bælg* (døde 1231)? Skeletterne udviste i hvert fald det særlige Hvide-slægtskendemærke: Nakkekuden.

Undersøgelser omkring *Christoffer II* (død 1332) og *Valdemar Atterdag* (død 1375) har været foretaget. Gravmonumenternes position (fra det 18. århundredes slutning) er blevet ændret fra nord/sydlig til traditionel øst/vestlig retning. Atterdags knogler viste sig at ligge pænt ordnet i et lille 1700-tals tinskrin. Tumba'en blev restaureret, men den udvendige udsmykning er som bekendt gået tabt, da korhvelvingen – under ommuring i 1651 – styrtede ned. En lille bispefigur, af alabast, i Nationalmuseet menes at være den sidste rest af den rige udsmykning, som man kan få et indtryk af gennem et – iøvrigt ikke helt korrekt – kobberstik fra det 17. århundrede, afbildet i *Sorø-bogen* (1:264). Udsmykningen på *Christoffer II's* tumba blev nærmere undersøgt, herunder de interessante bronzestøbte relieffer,

hvoraf endefladens jo tiltrækker sig særlig opmærksomhed: *Samson* og *Dalila*, og *Samson* der omstyrter templet, men især det herlige relief forestillende *Aristoteles*, der lader sig misbruge af den skønne hettære *Phyllis!* Meningen hermed har vel nok været at vise hvor fordærlige kvinder kan være og deres skadelige indflydelse på mændene! – I *Herstedvester* og *Roskilde* fandtes kalkmalerier med nøjagtigt samme scene. Af de to midtre relieffer – det ene forestillende *Davids søns*, *Absalons død* – har det andet været vanskeligt at tolke: *Absalon* der går ind til sin faders medhustruer i forførelsesøjemed? Der er al grund til at tro, at det er en forførelses-scene i »almindelighed«!

På det seneste har som nævnt, Kirken og Stiftelsen indledt en grundig istandsættelse af kister og sarkofager. Jeg vil omtale et par forhold: Krypterne under korgulvet og i korsarmenes østkapeller blev indrettet efter 1651. Det var karakteristisk for kirkerne, især bykirkerne, på dette tidspunkt at sælge stolepladser og lejersteder – simpelthen kirkernes væsentligste indtægtskilde! – således også i *Sorø*, men her var det højadelen, der blev gravsat, den var jo knyttet til Akademiet. I denne forbindelse er det værd at bemærke at *Holberg* fik gratis gravplads ved kongelig bevilling! Hofmester *Jørgen Rosenkrantz* (død 1675), der blev gravsat i en af gravhvelvingerne i højkoret, havde indlagt sig stor fortjeneste af Akademiet, hvad kongen også bekræftede. Han var forstander under svenskekrigene og satte sin formue over styr for at redde stiftelsen, men hans pragtfulde epitafium blev aldrig fuldført, det lå hen i stumper og stykker indtil 1826, hvor resterne blev sat op i nordre korsarm af den lokale murermester, der desværre ikke havde forstand på sligt: Det blev galt komponeret! Nu er der rådet bod på fejltagelserne, de korrekte forhold er retablerede, og selvom epitafiet er et fragment, er det alligevel værdifuldt: Typisk rosenkrantsk med heraldisk udsmykning helt efter familie-traditionen. Med hofmestrene *Just Høg's* (død 1646) og *Hen-*

rik Ramel's (død 1653) åbne begravelser har vi forladt kirken og er inde i klosteret, i »armariet« – opbevaringsrum for de »åndelige våben«, d.v.s. bøgerne til liturgisk brug – som Høg fik overladt til gravplads af kongen i 1639, og i siderummet dertil, klosterets sakristi, det senere Ramel-Sehested'ske kapel, hvor der forefindes en meget interessant samling kister, der viser modens indflydelse på kistens udseende gennem 200 år. Ved imødekommenhed fra Stiftelsens side er disse kister blevet istandsatte, så de ikke – som før – skammer det smukke rum, hvis vægdekorationer samtidigt er istandsatte. Her i klosterets østfløj, i fortsættelse mod syd efter armarium og sakristi, lå på første sal dormitorium – hvis nedgang til kirken, »munketrappen«, heldigvis er bevaret – og i stueetagen *kapitelsalen*, det betydeligste rum i selve klosteret, hvor abbed og munke mødtes hver morgen efter frommesse. Den soranske kapitelsals indretning kendes ikke helt præcist. I cistercienserklosteret i Løgum er kapitelsalen bevaret med fire søjler i kvadrat og ni hvælv. Gulvet er tre trin forsænket i forhold til klosteromgangen, og langs med væggene forefindes endnu, restaureret, de trappedeformede siddepladser til munkene. Men efter al sandsynlighed har Sorøs kapitelsal haft et andet udseende. Museumsinspektør John Erichsen (S 62) har påpeget at der på en stueplan – udfærdiget af Thurah's konduktør Rosenkrantz – af østfløjen tydeligt er angivet en række søjler, der deler bygningen i to skibe. Kapitelsalen har rimeligvis været delt på samme måde: *To søjler i længdeaksen og seks hvælv*. Vi ved intet bestemt om dette – endnu – måske vil en kommende udgravning give svar. Klosterfundamenter og murrester findes givetvis endnu, men hvor brutalt er man gået til værks ved oprydningen efter branden i 1813? Findes der stadigvæk rester af middelaldergulvet i kapitelsalen? Det kan være vanskeligt at gå ned i funderingsdybde til et monument på dette sted uden at komme i berøring med vigtige arkæologiske rudera! Natio-

nalmuseet vil foretage en prøvegravning først, den vil vise om munumentet kan placeres her – under alle omstændigheder fortjener Frederik II sit monument!

(Rantzau ref.)

Den omtalte prøvegravning i Kapitel-salen blev foretaget af museumsinspektør *Niels Engberg* den 21. maj i år på det sted, hvor Frederik II's minde-stele skal rejses. Hullet er 1,30m×1,30m og godt 1m dybt. Gravningen varede hele dagen og overværedes af rektor *Arne Østergaard* og *Dan Fink*, og der viste sig ikke afgørende hindringer for, at monumentet for Frederik II kan opstilles her som planlagt. Fundamentet hertil anbringes i løbet af sommeren.

Red.

Sorø Akademi og naturgassen

Naturgasselskabet har chokeret adskillige gamle Soranere, ved i de kulørte blade at bringe en flot to-sidet annonce i farver, en wide vinkeloptegnelse, hvor hovedbygningen fremtræder i rød farve; Det må skyldes en teknisk fejl, idet den stadig fremtræder som den velkendte grå kasse.

Teksten bøder på det, den lyder:

»Sorø Akademi er måske landets smukkeste beliggende kostskole, krandsat af dejlig bøgeskov og med søen blinkende foran den værdige hovedbygning. I dag opvarmes dette gamle Akademi med naturgas til glæde for både elever og for de skønne omgivelser, som skånes mod forurening.

Red.

Til Soraner-bladet

a pro pos forplejning.

Hvem kan huske traditionen om aftenrødgrød på Vænget?

Hvor mange år og hvor hyppigt? Under tegnede ved kun, at serveringen fandt sted lige efter sommerferien.

Underskrevet Vænget-alumne 1937-38

Brevkassen

Vedrørende den nye melodi

Mogens Boisen har fuldstændig ret i sine synspunkter (S.B. juni 1985). Desværre får man ham nok ikke at høre som akkompagnatør, da translokationen jo foregår i kirken.

Herudover vil jeg gerne pointere, at *Hauchs smukke digt er skrevet til Weyses følsomme melodi*: Hauchs vidste nok, hvad han gjorde. Ord og melodi er en enhed, dette må ikke ændres!

Weyse var vel ingen gigant som komponist, men har skrevet mange dejlige melodier.

Der har siden været andre og større komponister. Jeg vil her nævne Heise, som var musiklærer i Sorø i syv år. Mig bekendt var han ikke utilfreds med Weyses melodi, og mente vel ikke, at han kunne gøre det bedre.

Der er i nutiden en trang til at »sætte sig et monument«. (Gamle Laf ville have sagt: »Det er den usigelige lyst og trang til at gøre sig bemærket«). Dette kan jo være Sydendals tilkyndelse til at gøre en ny melodi, men Sydendal er så sandelig ikke en Gade, Heise eller Carl Nielsen, og rent ud sagt synes jeg, at hans forsøg er dårligt, med bindingerne i Ste-d, ald-rig og ran-ke – nogle uskønne, ubehjælpelige intervaller og afslutninger, der daler i en dystert mol, hvor den hellere skulle være lys og optimistisk.

I modsætning til Weyses melodi passer denne dårligst, muligt til Hauch's skønne digt. Weyses melodi er meget sangbar og romantisk, ord og musik hører sammen som hånd i handske.

Hvis Sydendal i kraft af sin stilling som musiklærer gennemtvinger sin dårlige melodi, vil jeg betegne det som en forbrydelse, set fra et musiksk standpunkt og mod skolens traditioner.

Sæbyholm Skov 11. juni 1985

O. Hagemann (S 29)

»Melodien til »Jeg veed ...

Max Sydendal svarer Mogens Boisen

Mogens Boisens indlæg i juni-udgaven af Soraner-bladet omkring min nye melodi til »Jeg veed et sted« er efter min mening et ubehageligt nedladende og usagligt forsøg på at fremstille mig som en forvokset skoledreng og amatør. Samtidigt demonstrerer han en gennemført mangel på kendskab til elementær musikteori, hvilket umuliggør et fornuftigt svar på indlægget.

Skulle Mogens Boisen ønske at få lidt indsigt i musikkens love, står jeg gerne til rådighed – udenfor disse spalter.

Min nye melodi var ment som en gave, ikke som en fornærmelse.

Max Sydendal (S 79)

OXFAM

OXFAM er en engelsk organisation, der formidler hjælp til den tredje verden – dels nødhjælp til områder med akut hunger, dels (især) støtte til langtidsprojekter såsom vandforsyning, genskovning, opdyrkelse af ørkener, etablering af fødevarerproduktion (f.eks. dam- og havebrug) o.m.a.

Organisationens omdømme er det bedst tænkelige. Hjælpen kommer de nødlidende til gode. Ingen penge går i de forkerte lommer.

OXFAM's indtægtskilde er donationer.

Har du lyst til at hjælpe, så skriv en check i danske kroner, eller – bedre – få din bank til at lave en check i engelske pund, og send checken til OXFAM, 274 Banbury Road, Oxford, GB OX2 7DZ, med et par ord om, at dette er en donation.

Ønsker du at vide mere om OXFAM's arbejde, så skriv og bed om information.

Hagen Hasselbalch (S 33)

Maribo lutherske Nonnekloster 1556 og kampen mod mands-chauvinismen

Da reformationen indførtes i Danmark 1536, gik alle klostre over til statsejendom og enhver tilgang blev stoppet. Men de, der allerede var i klosteret, kunne blive der, hvis de ville og få deres underhold til de døde. Adelen benyttede lejligheden til at få gods, givet til klosteret tilbage, nu blev der jo ikke læst messer mere for giveneren. Det er nok een af grundene til, at hele reformationen gik så smertefrit.

Men nogen modstand kom der alligevel, særlig mod nedlæggelsen af alle nonneklostrene. Alle de store jord-drotter har altid haft et mål, at skrabe mere og mere jord til sig. Det gav rigdom, anseelse og magt. Nu havde adelen ofte store børneflokke, ja nogle op til 23 børn. Siger vi nu at halvdelen var piger, som ved giftermål skal have arv og brudeskat, så gav det et stort svind i jordmængden. Derfor brugte man, at sende de unge piger i nonnekloster.

Kr. III bøjede sig for adelen og lod 1556 Maribo Kloster blive et luthersk jomfrukloster, hvortil adelen kunne sende sine unge døtre. For ikke at træde Luthers lære imod, blev det bestemt, at enhver jomfru skulle have lov at gifte sig, hvis nogen god mand bejlede til hende. Men hun skulle have sin værges, slægtens og venners samtykke. Da det for de sidstnævnte betød erstatning i form af brudeskat og senere mindre arv, fandt samtykke ikke sted.

Men dette jomfrukloster, som bestod af de gamle nonner fra katolicismens tid og nu fik pigebørn helt ned til 13-års alderen, var bestandig opfyldt af uenighed – og ulydighed mod abbedissen. De gamle søstre og de unge lå i strid med hinanden, drillede og bagtalte hinanden, bandede ved tusind skokke djævlé – bad at pokker skulle falde på dem.

(Pokker lig syfilis, senere lig djævlén eller satan, skok lig 3 snese). Kaldte hinanden for tyvetøj – skammede sig ikke for at slås i fremmedes påsyn – og drukkenskab gik dagligt i svang.

Da Maribo Kloster senere overgives til Sorø Akademi, ser man i regnskaber, at til underholdet hører 8 pottes øl daglig til hver nonne. Når man ser, at laugsbrødre til gilde nyder 11-13 liter øl foruden vin, ser det meget rimeligt ud. Man bør ikke glemme, at el-køleskab med fryser fandtes ikke, så al mad måtte saltes kraftigt. Så meget væde var nødvendig for at få det til at glide ned.

Hvad endelig kyskhedsløftet angik, var det heller ikke så godt. Man den friere ånd, som var kommet gennem Luthers lære, kunne man ikke ustraffet gøre vold på de unge pigers natur. Præsterne tog man ikke imod, håndværksfolk, hofkarle og adelsmænd havde fri adgang. Unge adelsmænd kom rejsende på besøg, og i ti-mevis forlystede de unge jomfruer sig med disse i deres aflåste celle.

Som jomfruen, så også hendes medbragte pige, så hvert øjeblik måtte en jomfru eller hendes pige sendes bort på grund af svangerskab. Der klagedes helt op til kongen og rigsrådet, men trods de skræppete breve fra disse, blev forholdene ikke anderledes.

Så ophæver Kr. IV Maribo Lutherske Kloster og bestemmer, at hele klosteret med alt jordegods overgives til Sorø Akademi, til oprettelse af et ridderligt Akademi. Dette blev så knyttet til Fr. II's allerede eksisterende skole.

Men det helt afgørende var, at i Chr. V's danske lov 1683 blev indsat et kapitel om stamhuse, som *et udeleligt gods*, som kun arves af een, som oftest ældste søn. Det havde allerede fungeret nogen tid i Tyskland.

Nu behøvede jord-drotterne altså ikke sende de unge jomfruer i kloster, for at beholde jorden samlet på én hånd. At Maribos lutherske jomfru-kloster har haft sin store andel i den sidste indførelse af stamhuse, viser historien klart.

At jomfruerne under oprøret også undertiden er gået over de grænser, som de

ellers var vant til at respektere, er dog ikke så mærkeligt.

Tænk at blive indespærret i et kloster af sin far, blot fordi man er født som pige. Oftest kun frihed til et årligt besøg hos sin familie. Hvis ikke det kan føre til oprør-ske, ja fändenivoldske handlinger, hvad kan så gøre det?

Det var en af mands-chauvinismens rå og brutale handlinger, som de små jomfruer i Maribo Kloster tog kampen op imod, og sejrede.

Men hvad har det ikke kostet, af sorg og tårer?

Cand. phil. Folmer Steenbuch (S 16)

Afsked med 4 lærere ved translokationen

Vi skal til at ønske god sommerferie, men inden skal vi tage afsked med 4 lærere, som har været ansat her på skolen i mange år. Det er lektorerne *Svend Ranvig, Jan Nielsen, Steffen Rasmussen og Ludvig Mohr*. De går nu på pension – (Mohr først fra den 1. september) efter at have lagt hele deres livsgerning her på skolen. Ranvig har været ansat her i 41 år og er iøvrigt 50-års studenter-jubilær ved skolen i år.

Jan Nielsen har 40-års jubilæum ved skolen den 1. august og Steffen Rasmussen har været ansat her i 39 år og er som Ranvig også gammel elev fra skolen, student i 1936, altså for 49 år siden. Mohr kom til lidt efter de andre, men har virket her i 32 år. Det er altså 4 kolleger med stærk fornemmelse for denne skoles særpræg. Gymnasieskolen har igennem de 35-40 år, I har været ansat i den, ændret sig meget. Vel især de sidste 10-15 år har ændringerne været markante, tror jeg. Det har denne skole selvfølgelig også oplevet.

I har også oplevet ændringer på kostskolen fra de store sovesales tid til de pædagogiske krav, som det nye alumnat måtte stille. I oplevede også der en større aldermæssig spredning, end der havde været på de store sovesale på hovedbygningen.

De betydelige ændringer har stillet store krav til gymnasiets lærere og selvfølgelig har I også følt det. Det er vel rigtigt at sige, at I i de 4 år, vi har arbejdet sammen, har valgt en lidt tilbagetrukket position i det daglige, og det forstår jeg fuldtud.

Jeg takker på skolens vegne for de man-

ge år, hvor I har lagt så mange kræfter her, og hvor I alle blev i god forstand (ingen af jer lefledede for billig popularitet) – populære lærere hver med jeres særpræg. Det må have tæret meget på kræfterne, de mange år I har lagt på kostskolen. Ranvig knapt så længe som de 3 andre, til gengæld har han ydet en kæmpeindsats ved at lede skolens spejdetrop i 29 år, og været skolens bibliotekar i 20 år.

Jeg ønsker jer alle 4 et godt og indholdsrigt otium.

Erling Kristensen

Rettelse

I Soranerbladet for juni 1985, side 86 er der en fejl i nekrologen over *Esta Holm-Nielsen*, idet hendes navn i overskriften ved en beklagelig fejl, er angivet forkert. Det beklager Red. – Undskyld. *Red.*

Frokost-talere

Ingen taler i september.

I oktober taler landskabsarkitekt *Lone van Deurs (S 63)*, der er med til at gøre den sorte firkant »grøn«, og er blevet prisbelønnet for et haveanlæg i Ewaldsgade.

Fødselsdagslisten

Direktør *Per Lorenzen (S 33)*, født den 24. juni 1915, var desværre anført med forkert adresse i juni-nr. Han bor *Søholm 4, 2840 Holte*. Undskyld! Også undskyld til læge *Per Lorenzen (S 76)*, fordi han blev gjort 43 år ældre, end han er.

Per Salling

Red beklager

at der ikke blev plads til frokost-referater og en artikel om C. C. Soranerne. Det kommer i okt. nr.

Runde fødselsdage i september

1. Pastor Ditlev Christensen (f. 1910, S 29), Amager Fælledvej 26, 4., 2300 S.
6. Læge Poul Glaven (f. 1900, S 20), Bykildevej 5, 2. th., 2500 Valby.
6. Anlægsgartner Henning Helms (f. 1900, '14), Granvej 5, 2791 Dragør.
7. Befragter Erik Andersen (f. 1915, M 32), Koreavej 27, 2300 København S.
8. Overlæge Knud Ellebæk-Petersen (f. 1910, S 29), Lyngvej 2, 7100 Grindsted.
10. Dir. Finn Albrechtsen (f. 1935, S 54), Furesøvej 48, 2830 Virum.
10. Fru Marie Munck-Thomsen (f. 1895, R 11), Hyldevej 3, Marielyst pr. 4823 Væggerløse.
11. Kontorchef Paul Friis Lambrethsen (f. 1905, R 22), Lindevangsvej 7, 3460 Birkerød.
12. Lektor, cand. mag. Svend Nielsen (f. 1910, S 29), Platanvej 22, Hasseris, 9000 Aalborg.
13. Bogholder Einar Petersen (f. 1910, R 26), Bredablik, Lellinge pr. 4600 Køge.
15. Læge Axel G. Beck (f. 1910, S 28), Engdraget 7, Bisserup Strand pr. 4243 Rude.
19. Oberstløjtnant Hans Henrik Bay (f. 1905, R 21) Gustav Webers Vej 8, 3520 Farum.
20. Dir., cand. oecon. Bent le Févre (f. 1935, S 55), Christiansholmsvej 6, 2930 Klampenborg.
20. Farvehandler Svend Sørensen (f. 1910, '26), s.k.a. Lindevej 18, 4140 Borup.
21. Tandlæge Pia Frandsen (f. 1915, S 35), Vodroffs Tværgade 8, 5., 1909 København V.
22. Sekr. Jochum Rosendahl Holm (f. 1910, S 29), Vestbanevej 14, 2500 Valby.
22. Orlogskampt. Niels Holmelund (f. 1935, S 55), Holmelins Tværvej 10A.
23. Civ. ing. Søren Gundesen (f. 1910, S 29), 29 Upland Ave., San Carlos, Cal. 94070, USA.
23. Torben Poulsen (f. 1935, R 52), Goethestr. 4, Neckargemünd, D-6903 Heidelberg, BRD.
24. Fhv. husbest. Ellen Veistrup (f. 1895, R 13), De gamles By, afd. H.v. 31, Nørre Allé 41, 2200 København N.
26. Advokat Hans Chr. Springborg (f. 1935, S 54) Sjælesøvej 19, 3460 Birkerød.
29. Overlæge Jørgen Beck-Nielsen (f. 1935, S 55) Søparken 50, 5260 Odense S.
29. Tandlæge Knud Hauerslev (f. 1905, R 23) Finsensvej 44C, 2. tv., 2000 København F.
29. Arkitekt Curt V. Jessen (f. 1925, S 46), Højbjergvej 15, 2950 Vedbæk.
29. Lektor Ludvig Mohr (f. 1915, lærer) Diget 18, 4180 Sorø.
29. Læge Erik J. Wester (f. 1935, M 51) Høje Gladsaxe T, 2A, 2860 Søborg.

s.k.a.: sidste kendte adresse - ved nogen, hvor de pågældende er, bedes det venligst meddelt Soransk Samfunds kasserer.

OBS - NYT STED - OBS

Soraner-frokost i Restaurant Prag,
Amagerbrogade/Amager Boulevard,
torsdag den 5. september kl. 12,15.

3.10.85 Restaurant Prag
Aps
Amagerbrogade 37
01-570488.

Fraternitas Sorana

Fraternitas Sorana's bestyrelse har den 21. maj 1985 afholdt møde for at træffe beslutning om, hvorvidt man fortsat skulle indbyde til stævne. Bestyrelsen vedtog, at stævnerne må ophøre, da der ikke er kommet nogen reaktion på vor meddelelse i Soraner-bladets november-nummer 1984.

Det er med stor beklagelse, at vi har måttet tage denne beslutning.

Egøje den 21. maj 1985.

C. Bakmann Christensen, Ellen Berg, O. Krog-Meyer og Ditlev Christensen

Lektor Svend Pilegaard

Torsdag den 2. maj døde Svend Pilegaard, kun 58 år gammel.

Allerede et år tidligere var han alvorligt syg, men klarede alligevel at gennemføre studentereksamen i 1984 med både eksamination og censorrejse, og efter at have genvundet nogle af sine kræfter i sommerferien passede han igen sin undervisning uden en eneste forsømmelse, indtil sygdommen sidst i november sagde stop. Derefter så vi ham ikke mere på skolen.

De træk i hans karakter, som kom så stærkt til udtryk under sygdomsforløbet: En ukuelig optimisme, pligtfølelse og selvdisciplin, har været bærende under hele hans virke i Sorø, som inspektionshavende på Hovedbygningen og Gymnasiet, som træner og leder af skolens fodboldhold og som lærer.

Hans krav kunne måske forekomme strenge, og hans underfundige og ironiske facon blev måske ikke gouteret af alle, men sikkert er det, at han aldrig sparede sig selv, og at han kun ville det bedste. De hyppige besøg af gamle elever i hans hjem vidner om, at han var en afholdt lærer.

Skønt han yderst sjældent gav udtryk for sine følelser i forhold til skole og elever, er det helt sikkert, at næst efter familien var hans lærergerning det centrale for ham. Endnu få dage før sin død var han optaget af hvordan det ville gå hans 3a ved den forestående eksamen, og alt hvad der forekom ham at være uheldige eller skadelige fænomener i vor skole harmede ham og gik ham på.

Vi, som har kendt Pilegaard i mange år, nogle af os lige siden hans ansættelse ved

skolen i 1955, vil mindes ham som den charmerende, hjælpsomme kollega og ven, rig på veloplagte, rammende replikker og underfundig kritik.

Han vil blive savnet og sent glemmt.

Fra »Phønix« juni 85

Rs

MEDLEMSKONTINGENTET

er af generalforsamlingen fastsat til kr. 90,- i 1985. For medlemmer fra og med årgang 1977 samt for medlemmer, der er fyldt 67 år, dog kun kr. 55,-. Medlemmer, som aftjener deres værnepligt, er kontingentfri et år, når meddelelse herom gives til:

Soransk Samfunds kasserer:

Direktør Finn Harlang
Dronningens Tværgade 30
1302 København K.
Telefon (01) 13 86 66
Postgiro 4 00 17 10
Kontingent giro 3 27 13 07

Postændring - Kontingent m.v.

SOR-data	SOR-data
Postboks 1078	Dr. Tværgade 30
København K.	1302 København K.
(udgår)	

Adresseændringer for Skandinavien

meddeles til det lokale postkontor, der lader besked gå videre til kassereren.

Betaling

Til de medlemmer, der er bosat i Danmark, på Færøerne, i Norge, Finland og på Island fremsendes fortrykte girokort. Medlemmer bosat i det øvrige udland, bedes tilsende os en check trukket på en dansk bank og lydende på danske kroner (det koster ellers Samfundet d. kr. 30,00 at indløse en check). Denne indbetaling må gerne komme kassereren i hænde uden yderligere opfordring, hvorved Samfundet sparer tid og penge til opkrævning.

Henvendelse vedrørende SORANSK SAMFUND

stiles til:

Formanden, borgmester Ib Juul
Herlev Rådhus, Bygaden 90
2730 Herlev
Telefon (02) 94 06 33

SORANERBLADET: Redaktion

Svend Ravnig
Kongebrovej 28
4180 Sorø
(03) 63 08 57 (bedst 18-19)

SORANERBLADET: Administration

Direktør Finn Harlang
Dronningens Tværgade 30, 1302 Kbh. K.
(01) 13 86 66

Sorø Bogtrykkeri APS
Alleen 9, 4180 Sorø
(03) 63 05 75

POUL ANDERSEN

JÆGERHUSENE 41
2620 ALBERTSLUND

Adresseændringer og reklamationer
rettes i Skandinavien
til det lokale postkontor.

FRISKTAPPET FAXE FAD

Leverandør til det danske folk.

FAXE
BRYGGERI